

[Birte Weiss.]

Jeg vil derfor bede ministeren om, så snart delbetænkningen foreligger, at give folketinget en redegørelse for sine tanker om disse ting, ligesom det skete med radiospredningsloven. Så kan de implicerede parter på baggrund af redegørelsen få lejlighed til en fordomsfri meningsudveksling inden lovforslagets endelige udarbejdelse. Jeg synes, det vil være positivt, hvis ministeren her i dag vil love at benytte denne før prøvede og i praksis, viser det sig, meget udmærkede fremgangsmåde én gang til.

Det var lidt om de ophavsretlige problemer i almindelighed. Men vi skal nu med disse to lovforslag sørge for, at et par ting i den danske lovgivning bliver bragt i overensstemmelse med de ændringer, der skete i de internationale konventioner i 1971. Jeg har ingen indvendinger imod, at der ved gennemførelsen af bestemmelsen om dagsbegivenheder nu bliver mulighed for, at man uden diskussion om indslagsets længde kan medtage afsnit af værker og fotografiske billeder i reportager og i film, blot det sker som et naturligt led i gengivelse af begivenheden. Selvfølgelig er jeg godt klar over, at der stadig vil opstå diskussioner, sådan som det skete, da man havde den tidligere formulering om, at det skulle være korte indslag, men vi kan nok ikke få en anden og bedre formulering end den, vi har nu. Jeg tror, at diskussioner simpelt hen er uundgåelige, uanset hvordan vi formulerer det.

Når den lille ændring ikke har kunnet vente til næste folketingssamling, hvor der forestår en stor revision af ophavsretsloven, er det, fordi vi i og med ratificeringen af de sidste ændringer, der skete på de internationale møder, jeg nævnte før, samtidig giver udviklingslandene en mulighed for nemmere og billigere at reproducere litterære værker. Reelt må man sige, at det ikke har nogen praktisk betydning for os, men det er vigtigt for udviklingslandene med henblik på bl. a. pædagogiske og videnskabelige værker, så alt i alt er der god grund til at anbefale ratificeringen. For en ordens skyld skulle man måske føje til, at de gunstige u-landsbestemmelser ikke medfører lovændringer for os og altså ikke er med i de to lovforslag, som nu går til udvalgsbehandling — og jeg må tilføje: en udvalgsbehandling, som jeg

vanskeligt kan forestille mig vil volde nogen knuder.

Ellen Strange Petersen: I 1962 ratificerede Danmark Bernerkonventionen, som på international basis beskytter ophavsretten til fotografiske billeder og litterære og kunstneriske værker. I forvejen havde Danmark i 1961 efter et meget grundigt kommissions- og udvalgsarbejde gennemført ophavsretslove, der harmonerer med Bernerkonventionen. Konventionen er siden blevet revideret på to diplomatiske konferencer i Stockholm i 1967 og i Paris i 1971. Ved den sidste revision gennemførtes tillige en revision af verdenskonventionen om ophavsret som en slags u-landshjælp, idet det tillades udviklingslande at placere sig på et lavere beskyttelsesniveau med hensyn til ophavsret end øvrige unionslande. Det gælder især retten til at oversætte og fremstille reproduktioner af litterære værker.

De to lovforslag, som ministeren for kulturelle anliggender nu har fremsat, indeholder forholdsvis beskedne ændringer i de to bestående ophavsretslove, som er nødvendige for, at Danmark kan ratificere den reviderede konvention. Det anføres i bemærkningerne, at man venter, at de øvrige nordiske lande vil ændre deres lovgivning tilsvarende.

I mit parti stiller vi os velvilligt over for bistand til u-landene, når den vel at mærke ikke er politisk bestemt. Her er der imidlertid tale om, at man via lovgivning presser særlige grupper af samfundet, nemlig kunstnerne, til at yde en bestemt u-landshjælp. Jeg vil finde det naturligt, om man hører, hvad de organisationer, der repræsenterer disse givere, har at sige, før vi fra konservativ side giver endelig accept.

På samme måde vil vi gerne være med til at drøfte de i øvrigt kortfattede ændringer, der er foreslået, af de to love. Den væsentligste ændring er i § 21 i loven om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker og i § 8 i fotografiloven. Den nye formulering lyder i førstnævnte lovforslag:

„Når fremførelse eller fremvisning af et værk indgår i en dagsbegivenhed og denne gengives på film, i radio eller ved overføring ved hjælp af kabelanlæg, kan værket medtages i det omfang, det sker